

## Arrest

nr. 158 817 van 17 december 2015  
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X  
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 26 juli 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 3 juni 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 november 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. VAN DE SIJPE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDI, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partijen diene n op 8 november 2012 een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) in.

1.2. Op 3 juni 2013 wordt de onder punt 1.1. vermelde aanvraag onontvankelijk verklaard. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

*“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 08.11.2012 bij onze diensten werd ingediend door :*

*(..)*

*in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is*

*Reden:*

*Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.*

*Op 20/04/2011 en 13/06/2012 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 20/04/2010 en 11/07/2011. Betrokkene legt in haar nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift voor waaruit blijkt dat haar gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvragen dd. 20/04/2010 en 11/07/2011. Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 20/04/2011 en 13/06/2012 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene en werd de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in het herkomstland van betrokkene onderzocht. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012).”*

## 2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 3 van het EVRM, van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekende partijen betogen in essentie dat de verwerende partij onterecht stelt dat er geen nieuwe elementen werden ingeroepen nu zij in hun nieuwe aanvraag gewezen hebben op documentatie waaruit blijkt dat er geen efficiënte behandeling mogelijk is, noch in Servië, noch in Kosovo.

2.2. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitevinding.

2.4. De door verzoekende partijen aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht en zorgvuldigheidsplicht moet *in casu* worden onderzocht in het raam van de toepassing van de bepalingen van artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet.

2.5. Artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

*“§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :*

*[...]*

*5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.”*

Uit deze bepaling blijkt dat verweerder een aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk dient te verklaren indien de elementen die werden ingeroepen ter onderbouwing van de machtigingsaanvraag, die overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet werd ingediend, reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag in toepassing van deze wetsbepaling.

De bewoordingen van voormeld artikel zijn duidelijk en behoeven geen interpretatie. Deze wetsbepaling geeft duidelijk aan dat de bij de aanvragen ingeroepen elementen met elkaar dienen te worden vergeleken, waarbij de aanvraag onontvankelijk dient te worden verklaard indien deze elementen dezelfde zijn. De bedoeling van de wetgever is redelijkerwijze te verhinderen dat aanvragen om machtiging tot verblijf om medische redenen *ad infinitum* worden ingediend, laat staan dat ze zouden worden ingediend als een verdoken beroep tegen eerder genomen beslissingen.

2.6. Verzoekende partijen betwisten in essentie niet dat dezelfde gezondheidstoestand werd ingeroepen ten opzichte van de eerdere aanvraag, nu zij zelf in het verzoekschrift stellen: *“Terecht merkt verwerende partij op dat het medisch getuigschrift, zoals gevoegd bij de medische regularisatie aanvraag van 07.11.2012, melding maakt van ongeveer dezelfde gezondheidstoestand in vergelijking met de eerdere aanvraag.”* Verzoekende partijen menen evenwel dat er wel sprake is van nieuwe elementen nu zij er in hun schrijven van 07.11.2012 op gewezen hebben dat er geen efficiënte behandeling in het herkomstland mogelijk is.

2.7. De Raad wijst erop dat hoewel de gemachtigde niet in extenso hoeft te antwoorden op alle door verzoekende partijen ingeroepen elementen ter ondersteuning van een nieuwe verblijfsaanvraag, houdt de motiveringsplicht, in het licht van artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet in dat moet blijken dat die elementen in de besluitvorming werden betrokken alsook dat verzoekende partijen moeten kunnen nagaan op welke gronden de hen aanbelangende beslissing is gesteund en waarom de door hen ingeroepen elementen ter ondersteuning van de nieuwe verblijfsaanvraag in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, zoals geattesteerd in een aan de gemachtigde voorgelegd medisch getuigschrift, in het algemeen niet worden aanvaard (cf. RvS 18 september 2013, nr. 224.723; RvS 4 december 2002, nr. 113.182).

2.8. De Raad stelt vooreerst vast, uit nazicht van het administratief dossier, dat uit een vergelijking van de aanvragen tot medische regularisatie blijkt dat reeds bij de aanvraag van 20 april 2010 verzoekende partijen op de onbeschikbaarheid en ontoegankelijkheid van de medische zorgen in Servië hebben gewezen. Waar verzoekende partijen aldus in hun nieuwe aanvraag opnieuw wijzen op volgens hen de onbeschikbaarheid en ontoegankelijkheid van de medische zorgen in Servië, ziet de Raad niet in waarom de gemachtigde dit element als “nieuw element” zou moeten beschouwen in de zin van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, zodat de gemachtigde niet onterecht oordeelt dat er geen nieuwe elementen worden aangebracht. Daarenboven wijst de Raad er op dat het aan de verzoekende partijen toekomt bij hun aanvraag alle nuttige gegevens waaronder de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen kenbaar te maken aan de verweerder. De Raad stelt evenwel vast dat – ondanks het feit dat de documentatie waarop de verzoekende partijen zich steunen reeds dateert van 2009 – zij nagelaten hebben deze documentatie te voegen aan hun eerdere aanvragen van 2010 en 2011. Het feit dat verzoekende partijen een nieuwe aanvraag indienen na de afwijzing van voormelde aanvragen, zich baserende op deze documentatie, komt dan ook eerder voor als een verdoken beroep tegen een eerder genomen beslissing, hetgeen de wetgever juist heeft willen verhinderen.

2.9. Daarnaast wijst de Raad erop dat het land van herkomst van eerste verzoekende partij Kosovo is en dat wat betreft de beschikbare en toegankelijke medische zorgen in Kosovo de arts-adviseur in zijn advies van 8 juni 2012 naar aanleiding van de aanvraag van 11 juli 2011 als volgt geoordeeld heeft:

*“Disponibilité des soins dans le pays d’origine*

*Le site du gouvernement du Kosovo (..) montre la disponibilité de psychiatres qui peuvent assurer le suivi dans la langue du pays.*

*Les sites (..) et (..) montrent la disponibilité des principes actifs prescrits au requérant ou d’équivalents qui peuvent valablement les remplacer sans nuire à sa sécurité (les antipsychotiques zuclopenthixol, levomepromazine, olanzapine et haloperidol peuvent remplacer clotiapine, les anxiolytiques diazepam et bromazepam peuvent remplacer clorazepate)*

*Accessibilité des soins dans le pays d’origine*

*Quant à l’accessibilité le « Kosovo Rehabilitation Center for Torture victims/KRCT » procure différents services à destination des anciens prisonniers politiques et otages de la guerre de Kosovo, des victimes*

*directes et indirectes des périodes de pré-conflit, conflit et post-conflit ainsi que les victimes directes ou indirectes de torture et de trauma. Ces services couvrent la réhabilitation psychologique, physique et sociale. Ils sont fournis gratuitement et comprennent notamment des prises en charges psychologiques, médicales, sociales et légales par des professionnels privilégiant une approche interdisciplinaire. A l'admission, chaque client est interviewé par un travailleur social ou un médecin. Suite à cette interview, un spécialiste (psychologue ou psychiatre) évalue les symptômes physiques, sociaux et mentaux. Le traitement prescrit est alors fourni aux bénéficiaires sur une base journalière. La pharmacothérapie et les conseils sociaux sont offerts lorsque cela s'avère nécessaire.*

*Le KRCT est basé à Prishtina et dispose de centres annexes à Skenderaj, Podujeva, Gjilan, Suhareka, Rahovec, Peja et Deqani. L'intéressé peut dès lors s'adresser à ces centres afin de bénéficier d'un suivi et d'un traitement gratuit.*

*Notons également que les médicaments essentiels sont disponibles gratuitement dans tous les établissements de santé publics comme en témoigne le rapport de l'Organisation internationale des Migrations intitulé « Retourner au Kosovo, informations sur le pays » et mis à jour le 01/12/2009.*

*Enfin, il convient de noter que la loi n° 2003/15 relative au plan d'assistance sociale prévoit une aide financière à destination des familles dans lesquelles tous les membres sont dépendants et incapable de travailler ou dans lesquelles un seul membre est dépendant et incapable de travailler et comprend un enfant de moins de 5 ans ou un orphelin.*

*Pour répondre aux arguments de discrimination invoqués par l'avocat de l'intéressé « La CEDH a considéré qu'un simple possibilité de mauvais traitements en raison d'une conjoncture instable dans un pays n'entraîne pas en soi une infraction à l'article 3 (...). »*

2.10. Verzoekende partijen menen evenwel dat er geen efficiënte behandeling mogelijk is in Kosovo en hebben in hun nieuwe aanvraag gewezen op documentatie van januari 2010. De Raad wijst er evenwel op dat het aan de verzoekende partijen toekomt bij hun aanvraag alle nuttige gegevens waaronder de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen kenbaar te maken aan de verweerder. De Raad stelt evenwel vast dat – ondanks het feit dat de documentatie waarop de verzoekende partijen zich steunen reeds dateert van januari 2010 – zij nagelaten hebben deze documentatie te voegen aan hun eerdere aanvragen van 2010 en 2011. Het feit dat verzoekende partijen een nieuwe aanvraag indienen na de afwijzing van voormelde aanvragen, zich baserende op deze documentatie, komt dan ook eerder voor als een verdoken beroep tegen een eerder genomen beslissing, hetgeen de wetgever juist heeft willen verhinderen. Wat er ook van zij, op lezing van voormelde documentatie kan enkel worden vastgesteld dat daarin bekommernissen worden geuit over de financiering van de gezondheidssector in Kosovo alsook dat er maar 38 psychiaters en 9 psychologen zijn voor de ganse bevolking. Verder stellen verzoekende partijen dat het algemeen geweten is dat Kosovo geen gezondheidszorgsysteem heeft met alle gevolgen van dien voor de kostprijs van behandeling. Uit vergelijking met de eerdere aanvragen, en meer bepaald de aanvraag van 11 juli 2011, blijkt evenwel dat verzoekende partijen daar ook al hadden gewezen, weliswaar met verwijzing naar andere documentatie, op het feit dat de toegankelijkheid tot de medische zorgen in Kosovo onbestaande is voor een groot deel van de bevolking, dat de medische gezondheidssector versterking nodig heeft, dat de kwaliteit te wensen overlaat en dat er geen systeem van ziekteverzekering bestaat zodat vaak de volle pot moet worden betaald voor behandeling. Tevens wordt gewezen op de ondermaatse financiering van de gezondheidszorg. De Raad kan aldus alleen maar vaststellen uit vergelijking van de aanvragen dat verzoekende partijen geen nieuwe elementen hebben aangehaald in de aanvraag van 8 november 2012 die zouden verantwoorden dat de aanvraag ontvankelijk wordt verklaard.

2.11. Voorts moet worden benadrukt dat verweerder geen nieuw onderzoek ten gronde meer dient door te voeren wanneer hij vaststelt dat de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot afgifte van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en hij, gelet op § 3, 5° van voormelde wetsbepaling, slechts vermag de herhaalde aanvraag onontvankelijk te verklaren.

2.12. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM wijst de Raad erop dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens reeds oordeelde dat deze verdragsbepaling niet het recht waarborgt om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat een betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand van een vreemdeling beïnvloedt niet volstaat om een schending van die bepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het EVRM aan de orde zijn (EHRM 27 mei 2008, nr. 26.565/05, N./

Verenigd Koninkrijk). De bestreden beslissing verklaart de aanvraag tot medische regularisatie bovendien enkel onontvankelijk en houdt geen verwijderingsmaatregel in en al zeker geen uitwijzing van de verzoekende partijen. In die zin kan dan ook geen schending van artikel 3 van het EVRM door de bestreden beslissing worden vastgesteld.

2.13. In de mate dat verzoekende partijen een schending van het redelijkheidsbeginsel aanvoeren moet worden gesteld dat dit beginsel enkel kan spelen waar de overheid over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid beschikt (RvS 13 december 2001, nr. 101.780). Verweerder kon in deze zaak echter slechts vaststellen dat de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag om, in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf te worden gemachtigd en was, gelet op artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet, dan ook verplicht deze aanvraag onontvankelijk te verklaren. Gelet op het ontbreken van enige discretionaire bevoegdheid kan niet dienstig worden aangevoerd dat het optreden van verweerder het redelijkheidsbeginsel schendt.

2.14. Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond. Er wordt geen schending van de door de verzoekende partijen aangehaalde bepalingen en beginselen aannemelijk gemaakt.

### 3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Enig artikel.**

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien december tweeduizend vijftien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

S. DE MUYLDER